

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 27. Valentinianorum Theologia. Eones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Sæculum II.
A. C. 125.

Idearum, & numerorum mysteria, cum Theogonia Hesiodi, & S. Joannis Evangelio, quod ut solum authenticum recipiebat, commiscens, Religionis Phantasma ædificavit, hæresi Basilidis, & Gnosticorum haud ab simile; nam ejus Discipuli etiam Gnosticos se dicebant, quia omnes, qui plus cœteris sapere sibi videbantur, hoc nomine gloriabantur.

Illius temporis Hæretici eo laborabant morbo, quod ipsis Ecclesiæ Catholicæ, & Doctrinæ ejus simplicitas displiceret, & Majestati divinæ, quam Ens esse supremum agnoscebant, aliquid splendoris superaddere vellent. Ideas corporum, & Spirituum confundebant; aliqua sacra Scripturæ accipiebant in sensu reali, & rudi, quæ metaphorice accipienda erant, omnibus nominibus Personas affingebant, quibus alterutrum sexum tribuebant, & quasi corpora humana, quamvis easdem plus Angelis spirituales crederent. Denique somnia sua, detortis S. Scripturæ explicationibus, confirmare nitebantur.

§. XXVII.

Theologia Valentinianorum, & Eones.

Valentinus, omnibus præcedentibus solidior, longam Genealogiam multorum *Eonum*, aut *Ajonum*, prout ipse nominabat, pertexuit, nomen detorquens, quod

quod sæpe in Scriptura occurrit, & nihil aliud significat, quam Sæcula; ex his ipse sibi Personas finxit. *Eonum* omnium primus, & perfectissimus in invisibili, & inexplicabili altitudine habitabat, quem dicebat *Proon*, præexistentem, multisque aliis nominibus, sapissime vero *Bythos*, id est, altitudo. Multis sæculis, omnibus ignotus extiterat in silentio, & quiete, habens secum solam cogitationem, quam Valentinus dicebat *Ennoiam*, & aliis nominibus *Charis*, gratiam, aut *Sige*, silentium, & summo Enti quasi conjugem sociaverat. Tandem *Bythos*, id est, æterno Patri producere placuerat rerum omnium principium; & cum Consorte *Sige* genuerat *Nous* filium unicum, similem, & æqualem sibi, solumque, qui eum comprehenderet, capacem. Hic filius erat Parens, & rerum omnium Principium. *Nous* Græce significat intelligentiam, est autem vocabulum generis masculini, ideoque his hæreticis filium significabat, cui, quamvis esset unicus, sororem *Alethejam*, seu veritatem dabant. Hoc geminum par *Bythos*, & *Syge*, *Nous*, & *Aletheja* formabant quadratum totius ædificii fundamentum. *Nous* genuerat alios duos *Eones Logos*, & *Zoe*, id est, verbum, & vitam, & hi duo iterum produxerant *Anthropos*, & Ecclesiam. Hi octo *Eones* inter cæteros

Et 5 omnes

Sæculum II.
A. C. 125.

Iren. I. c. I.
Tertull. adv.
Val. c. 7. 8. 9.

Sæculum II.
A. C. 125.

omnes erant præcipui. Valentinus eos expressos putabat ab initio Evangelii S. Joannis; Nomen Dei ipsi erat *Bytbo*, Gratia *Sige*, Principium *Nous*; veritas, verbum, vita, & homo propriis vocibus occurrunt, sola vox Ecclesia, nescio quo fato, ibi desideratur. Sed Genealogiam prosequamur.

Verbum, & vita, ut Gloriam Patris augerent, decem alios *Eones* produxerant, id est, quinque paria; nam bini semper erant; Homo, & Ecclesia duodecim alios *Eones* ediderant, inter quos erant Paracletus, fides, spes, charitas, & ultimi duo *Teletos*, Perfectus, & *Sophia*, sapientia. Ecce! triginta *Eones*, qui omnes simul constituiebant *Pleroma*, seu invisibilem, & spirituales plenitudinem. Horum triginta *Eonum* figuram fuisse, agebat Valentinus, illos vitæ occultæ Salvatoris nostri triginta annos. Iidem *Eones* ab ipsis inveniebantur in parabola

Matth. 20. vinitorum, quorum aliqui in vineam ire jussi sunt hora prima, alii tertia, alii sexta, nona, & undecima; quia unum, tria, sex, novem, & undecim numerum faciunt trigesimum. Sed neque Mysterio vacabat divisio *Eonum* in octo, decem, & duodecim; nam duodecim notati fuerant per annos duodecim, quos numerabat Salvator, quando cum Legis Doctoribus disputavit; & per numerum duodecim

cim Apostolorum; alii designabantur per duas primas litteras Nomini Jesu, cum *jota* pro decem, & *Etha* pro octo computetur. S. Paulus, si Valentino fides, clarissime *Pleroma* denotabat, quando dixit, in Jesu Christo omnem plenitudinem Divinitatis habitare.

Sæculum II.
A. C. 125.

Coloss. II. 9.

In fabularum suarum contextu agebant Valentiniani, Sophiam Eonum ultimum, aut melius ultimam, ex *Pleromate* ergressam, voluisse cognoscere primum Patrem, cumque hac sua voluntate tentasset impossibile, haud dubie fuisse perituram, nisi a virtute, cujus est *Pleroma* custodire, fuisset servata; est autem huic virtuti nomen *Horos*, seu terminus, aliter *Stauros*, id est, crux, præter alia nomina. *Horos* igitur Sophiam in *Pleroma* reduxit; at conatus, quem adhibuerat, ut inde exiret, & desiderium videndi Patrem, quod elicuerat, quædam erat substantia Spiritualis, debilis, & informis, quæ extra *Pleroma* remanserat; hanc substantiam vocabant *Entbymesis*, alias *Achamoth*, aut magis *Hachamoth*, ex vocabulo Hebraico, quod significat Sapientiam in plurali. Postquam mater hujus *Achamoth* Sophia *Pleromati*, & Sponso suo *Teletos* restituta fuisset, *Nous* per Patris Providentiam novum par produxerat, quo præcaveretur, ne quid tale imposterum cuiquam Eonum, sicut Sophiæ

Sæculum II.
A. C. 134.

Valentini
stolidi Theologia.

Coloss. I. 9.

Matth. 9. 20.

phiæ accideret; novum hoc par erant Christus, & Spiritus S., qui Pleroma, & omnium Eonum unionem firmaverant. Christus eos Patrem cognoscere docuerat, seu potius hoc contentos esse, quod scirent, eum esse incomprehensibilem; S. Spiritus eos docuerat, Patrem laudare, & in perfecta tranquillitate acquiescere. In tanto gaudio omnes simul Eones, Patri gratitudinem suam testaturi, cum ejus consensu, & consentientibus etiam Christo, & Spiritu S. Jesum, seu Salvatorem, produxerant, & quisque, quod præstantissimum haberet, in hanc creaturam contulerat, ita ut esset quasi flos totius Pleromatis, gerebatque nomina omnium Eonum præsertim Christi, & verbi, quia ab omnibus processerat. Ita illud S. Pauli explicabant; omnia in Jesu Christo esse unita; addebant præterea, in majorem Salvatoris honorem simul Angelos ejusdem cum ipso naturæ, & tanquam custodes ejus, fuisse productos. Hæc omnia erant ex sacra Scriptura. Et ulterius fingeant, lapsum ultimi, & duodecimi Eonis fuisse præfiguratum per lapsum Judæ inter Apostolos duodecimi, & per morbum mulieris fluxu sanguinis afflictæ annis duodecim; sub hac Sophiam latuisse, cujus substantia in infinitum defluxisset, nisi virtus filii, id est, *Horos* continuisset eam, & sanasset.

Inte-

Interim *Achamoth* extra Pleroma Sæculum II.
A. C. 134.
exulabat, miserabilis abortus, informis,
& imperfectus; Christus illius misericor-
dia motus, extensa substantia dedit ei
formam entis, at intelligentiam non au-
xit; tum retrahens suam virtutem reli-
quit eam desolatam, quod miseriam suam
agnosceret, seque extra Pleroma videret
constitutam, sine spe illuc perveniendi;
multis ergo passionibus obruitur, tristi-
tia, timore, angustiis; tandem conversa
est ad eum, qui sibi vitam dederat, quod
materiæ, & totius hujus mundi visibilis
causa fuit; nam motus iste conversionis
animas produxit, tristitia, & timor ma-
teriam, ex lacrymis ejus fluvii, & maria
facta sunt, ex timore stupido, & insensi-
bili facta est terra. Sed hæc aliqua ex-
plicatione indigent.

§. XXVIII.

Fabulæ de Auctore hujus mundi.

Postquam Achamoth illum conatum e-
licuit, ut se ad Auctorem suum con-
verteret, Christus misit ad eam Salvato-
rem cum potestate Patris, & omnium Eo-
num; ille cum sociis Angelis venit, A-
chamoth scientiam largitus est, eamque
suis passionibus liberavit, quas tamen
passiones non redegit ad nihilum, sed con-
densavit, & ex his affectibus incorporeis
conden-